

Το οδυνηρό μυστικό που καμία μαμά δεν παραδέχεται

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

5708a8821dc524364a8b4cd4

Για πολλές γυναίκες η μητρότητα έχει μια σκοτεινή πλευρά την οποία συνήθως αποσιωπούν: τη μοναξιά, την απομόνωση, την αίσθηση ότι η οικογένειά σου έχει σε έχει «ρουφήξει» και έχεις χάσει τον εαυτό σου. Μια μητέρα που νιώθει έτσι, εξομολογείται τις μαύρες σκέψεις της και αναρωτιέται «Είμαι η μόνη που νιώθω έτσι;».

«Το κλουβί που λέγεται μητρότητα είναι τρομακτικό. Υπέροχο, θεότρελο, ξεκαρδιστικό, σου κόβει την ανάσα, σε εξαντλεί... σε τρομάζει.

Πώς γίνεται να είμαι τόσο τυχερή και να νιώθω τόσο στέρση; Είμαι κακομαθημένη; Μήπως δεν καταλαβαίνω πόσο καλά είμαι;

Όταν δεν μπορείς να πας για ψώνια με τα παιδιά -όχι μόνο επειδή δεν έχεις ενέργεια, αλλά και επειδή ξέρεις ότι θα είναι περιπέτεια.

Όταν ένα δωμάτιο είναι τελικά καθαρό μετά από μια ώρα σκληρής φασίνας, αλλά μετατρέπεται σε πεδίο μάχης τη στιγμή που γυρίζεις το κεφάλι σου αλλού.

Όταν νιώθεις ζήλια για τη δουλειά του άντρα σου -το ωράριο, τους συναδέλφους, την επίλυση προβλημάτων, το ρίσκο- και φέρεις βαρέως τα 30 λεπτά που μένει μόνος του στο μπάνιο για να πλυθεί πριν αντιμετωπίσει την έγκυο γυναίκα του και τα τρία παιδιά που χρειάζονται την προσοχή του.

Με ταΐζει μικρές δόσεις ζωής από τον έξω κόσμο κάθε μέρα, επειδή αυτός ανήκει στον έξω κόσμο.

Όταν νιώθεις ενοχές επειδή κάνεις σχέδια να βγεις για δύο συνεχόμενες νύχτες.

Όταν ένα ραντεβού στον γιατρό ή μια συνάντηση γονέων σου δημιουργεί απίστευτο αίσθημα ευδαιμονίας και σκέφτεσαι «Σε παρακαλώ, γιατρέ, καθυστέρησε λίγο ακόμα το ραντεβού μας, για να έχω 10 ακόμη λεπτά να κοιτάζω έξω απ' το παράθυρο της αίθουσας αναμονής παρέα με τις σκέψεις μου».

Όταν σε ρουφάει τόσο πολύ η ζωή και οι ανάγκες αυτών των μικροσκοπικών ανθρώπων που χάνεις τον εαυτό σου...

Είσαι μια κούπα και παίρνουν γουλιά-γουλιά το περιεχόμενό σου, χωρίς να μπορούν να χορτάσουν τη δίψα τους και χωρίς να σου δίνουν χρόνο να γεμίσεις και πάλι. Ένα άδειο δοχείο δεν είναι χρήσιμο.

Με τι μπορώ να γεμίσω αυτήν την κούπα; Τι θέλω να κάνω; Ποια είναι η αγαπημένη μου μουσική; Υπάρχει κανένα καινούριο βιβλίο που θα μου αρέσει; Πότε σταμάτησα να γνωρίζω τον εαυτό μου; Έχω γίνει ένας άλλος άνθρωπος;

Διάβασα αυτό σήμερα και με γέμισε σκέψεις:

«Γίνεσαι οι 5 άνθρωποι που περνάς τον περισσότερο χρόνο μαζί τους. Διάλεξε προσεκτικά»

Το οποίο εγείρει την ερώτηση: Ποιους διαλέγεις; Και αφού έχεις επιλέξει, πώς τα καταφέρνεις να περάσεις τον χρόνο σου καλά μ' αυτούς τους ιδανικούς ανθρώπους;

Ναι, έχω γίνει σαν παιδί. Για την ακρίβεια, σαν νήπιο. Κοινωνικά αλλόκοτη. Απαιτητική. Επιρρεπής σε κρίσεις θυμού. Ανίδεη και χαμένη, που ελπίζει ότι κάποιος θα θελήσει να με διασκεδάσει, να περάσει χρόνο μαζί μου, να με καταλάβει έστω για ένα λεπτό.

Είμσι η μόνη που νιώθει έτσι;»

Πηγές: popsugar.com- yolife.gr